

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 748/2021

31.08.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 60/21 од 29.06.2021. године поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 988/19 од 19.02.2020. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 191/20 од 22.07.2020. године у седници већа одржаној дана 31.08.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 60/21 од 29.06.2021. године поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 988/19 од 19.02.2020. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 191/20 од 22.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 988/19 од 19.02.2020. године, окривљени АА и окривљени ББ, оглашени су кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, па су им изречене условне осуде тако што је окривљенима утврђена казна затвора у трајању од по шест месеци и истовремено одређено да се казна према окривљенима неће извршити уколико за време од две године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело. На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени ВВ упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева. На основу члана 261. и члана 264. ЗКП, окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка и да плате Основном суду у Крагујевцу на име паушала износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде и да солидарно плате износ од 29.226,78 динара у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, који износ је унапред исплаћен из буџетских средстава суда на име обављених вештачења а све под претњом извршења, као и да Основном јавном тужилаштву у Крагујевцу на име трошкова исплаћених из буџетских средстава тужилаштва, солидарно плате износ од 19.647,77 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а да ће о

висини осталих трошкова кривичног поступка суд одлучити посебним решењем сходно члану 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 191/20 од 22.07.2020. године, одбијена је као неоснована жалба заједничког браниоца окривљених АА и ББ а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 60/21 од 29.06.2021. године, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, браниоцу окривљених, адвокату Виолети Бојовић, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је неоснован.

Према наводима из захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, првостепени суд је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, јер је изрека првостепене пресуде неразумљива са образложењем да су окривљени побијаном правноснажном пресудом оглашени кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, при чему су у изреци првостепене пресуде наведене две алтернативно прописане радње извршења кривичног дела и то вршење насиља према другом и дрско и безобзирно понашање услед којих је дошло до наступања обе последице предметног кривичног дела – значајније угрожавање спокојства грађана и теже ремећење јавног реда и мира, с тим да суд као последицу дела у изреци пресуде погрешно наводи да је понашање окривљених изазвало страх и узнемирење код оштећеног ВВ, која околност, према ставу Републичког јавног тужиоца, не представља објективни услов инкриминације.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Радња извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ, алтернативно је прописана и може се састојати у предузимању неке од следећих делатности: вређање, злостављање, вршење насиља према другом, изазивању туче, дрском и безобзирном понашању. Последица кривичног дела је значајније угрожавање спокојства грађана или теже ремећење јавног реда и мира. Тежи облик из става 2. постоји када је дело из става 1. овог члана извршено у групи, или неком лицу при

извршењу нанесена лака телесна повреда, или је дошло до тешког понижавања грађана.

Према чињеничном опису дела датом у изреци првостепене пресуде окривљени АА и окривљени ББ, оглашени су кривим што су:

„Дана 08.09.2017. године, око 11,00 сати у ..., заједничким деловањем, вршењем насиља према другом и дрским и безобзирним понашањем, значајније угрожавали спокојство грађана и теже реметили јавни ред и мир, при чему су оштећеном ВВ нанете лаке телесне повреде, на тај начин...што је све изазвало страх и узнемиреност код оштећеног, поступали са умишљајем у урачунљивом стању, свесни да је њихово дело забрањено“.

По оцени Врховног касационог суда цитирана изрека првостепене пресуде је разумљива а чињенични опис дела садржи сва законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ за које су окривљени оглашени кривим правноснажном пресудом и то како објективна која се тичу радње извршења и последице кривичног дела, тако и субјективна обележја која се односе на умишљај и урачунљивост окривљених.

Врховни касациони суд налази да је неоснован навод захтева Републичког јавног тужиоца да је изрека првостепене пресуде неразумљива из разлога што је као последица кривичног дела погрешно наведено да је у конкретном случају описано понашање окривљених изазвало страх и узнемиреност код оштећеног ВВ, јер је суд изнетим наводима само детаљније описао у чему се огледа значајније угрожавање спокојства грађана што представља последицу предметног кривичног дела и објективни услов инкриминације, која последица је у самој изреци пресуде и означена. Стоји чињеница да је у чињеничном опису дела наведено да су окривљени предузетим радњама поред значајанијег угрожавања спокојства грађана, остварили и последицу у виду тежег ремећења јавног реда и мира без њене конкретизације. Међутим, како је последица кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ, алтернативно постављена, за постојање предметног кривичног дела довољно је да је наступила једна од прописаних последица која је у конкретном случају и остварена у виду значајнијег угрожавања спокојства грађана, то изрека пресуде, насупрот наводима захтева, у погледу описа последице кривичног дела није неразумљива.

Стога су наводи захтева Републичког јавног тужиоца којима се указује да је првостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 348. став 1. тачка 11) ЗКП, оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости, по налажењу овога суда, неоснован је и у делу у коме Републички јавни тужилац истиче да је првостепена пресуда донета уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, указивањем да пресуда уопште нема разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, а да су дати разлози нејасни и у знатној мери противречни у вези са чим се наводи да првостепени суд у образложењу пресуде није дао разлоге за закључак да је радња окривљених која се огледа у дрском и безобзирном понашању имала за последицу значајније угрожавање спокојства грађана и теже ремећење јавног реда и

мира, нити је дао јасне разлоге у односу на последицу која се састоји у тежем ремећењу јавног реда и мира, имајући у виду да је првостепени суд окривљене огласио кривим да су услед предузетих радњи наступиле обе последице предметног кривичног дела. Поред тога, Републички јавни тужилац у захтеву наводи и то да се за постојање овог кривичног дела захтева да се спокојство грађана „значајније“ угрожава, а ремећење јавног реда и мира треба да је „теже“ што се све процењује према природи насилничког понашања и околностима под којима се оно врши.

По налажењу Врховног касационог суда, првостепеном пресудом супротно наводима захтева, није учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, у смислу напред изнетих навода, јер је првостепени суд на страни 13, у трећем и четвртом ставу и на страни 14, у првом ставу образложења пресуде дао јасне, довољне и непротивречне разлоге у погледу чињеница које су биле предмет доказивања и које чине законска обележја предметног кривичног дела, тако и разлоге за закључак о томе да предузете радње окривљених представљају вршење насиља према другом, што је једна од радњи извршења кривичног дела за које су окривљени оглашени кривим правноснажном пресудом, које радње су имале за последицу значајније угрожавање спокојства грађана што представља последицу кривичног дела насилничко понашање, у ком контексту је првостепени суд и навео да је услед понашања окривљених дошло до страха, узнемирења и осећања несигурности код оштећеног ВВ и сведока ГГ, што разлоге пресуде, насупротив наводима захтева, не чини нејасним.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да су неосновани наводи захтева којима се указује да је првостепена пресуда донета уз учињену повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је и другостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер је у образложењу своје пресуде дао јасне и довољне разлоге због чега налази да првостепена пресуда није донета уз учињене битне повреде одредаба кривичног поступка односно сматра да је првостепени суд потпуно и довољно утврдио чињенично стање и у складу са тим навео и одговорајућу правну квалификацију кривичног дела.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић